

Evidencijski broj / Article ID: 15980079
Vrsta novine / Frequency: Dvojtedna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

**MLADI I USPJEŠNI
VUKOVARCI PORUČUJU**

**Ne bojte se
izazova**

Str. 14

Nemogućnost zapošljavanja i teška gospodarska situacija u Hrvatskoj nagnali su brojne mlade, obrazovane ljude da se odluče potražiti zaposlenje i uspjeh izvan granica Lijepa naše. Mnogi od njih planiraju se jednoga dana vratiti u Hrvatsku kada se situacija poboljša a neki od njih će, na žalost, i zauvijek ostati u nekoj od europskih ili svjetskih destinacija gdje su pronašli zaposlenje i stvorili novi dom. Marijana Balić govori o radu u Bruxellesu, a mladi Vukovarac Filip Sušac o svojoj praksi koju usavršava u Indiji

Piše: Mirjana Đermadi

Odvažite se i prihvatite mogućnosti koje su nam pružene na dlanu

Pravo na praksu izvan granica Hrvatske mladi Vukovarac Filip Sušac ostvario je preko studentske udruge IAESTE (International Association for Exchange of Students for Technical Experience). Riječ je o neprofitnoj studentskoj organizaciji koja ima cilj povećati mobilnost studenata i omogućiti studentima plaćene prakse u drugoj državi. Način funkcioniranja udruge na svjetskoj razini je na temelju reciprociteta, što znači za jednu dolaznu praksu zemlja ima jednu odlaznu (koliko studenata primimo isto toliko možemo poslati).

-Na natječaju se boduju tri stvari: akademski uspjeh, znanje engleskog i aktivnost u udruzi. S obzirom na bodovni kriterij rangirao sam se na visoko 3. mjesto što je bilo dovoljno za odlazak na praksu.

ZELJA ZA AKADEMSKIM USAVRŠAVANJEM

Zašto baš Indija?

-Između ponuđenih praksi (Makedonija, Nepal i Indija) odlučio sam se za praksu u Indiji jer je najviše odgovarala mojim željama za daljnjim akademskim usavršavanjem, ali i mojim avanturističkim željama o odlasku u drugi dio svijeta. Praksu odradujem na Tehnološkom institutu u Manipalu (MIT- Manipal Institute of Tehnology) na odjelu računalne znanosti.

Što točno radite?

-Mentor na projektu mi je profesor P.C.Siddalingaswamy koji blisko surađuje s kolegama s medicinskog fakulteta u Manipalu. Njihova suradnja je rezultirala i mojim projektnim zadatkom. Konkretno, zadatak na kojemu radim je analiziranje slike oka dobivene medicinskim skenerom radi detekcije i prevencije glaukoma. Ideja projekta je matematičkim operacijama analizirati dobivenu fotografiju i izračunati vjerojatnost oboljenja od glaukoma, te na ovaj način zamijeniti dosadašnji ručni način analiziranja te povećati efikasnost zdravstvenog sustava. Profesor je svjestan da za ovakav projekt trebaju timovi koji bi to doveli do savršenstva i do opće primjene u zdravstvu ali želi vidjeti ideje na koje sve načine bi studenti pokušali riješiti zadatak. Prvi dio projekta je napraviti grafičko-korisničko sučelje kori-

steći Python programski jezik, sljedeći dio je detekcija objekata na slici koristeći OpenCV biblioteke.

JEDNO NEVJEROJATNO ISKUSTVO

Način života, nova okolina, novi ljudi?

-Kada sam došao u Indiju bio sam spreman na sve jer nisam mogao predvidjeti što me točno očekuje. Prilikom samoga dolaska iznenadio sam se susretljivošću lokalnog stanovništva s strancima. Svi vas žele upoznati, popričati i naravno slikati se s vama. Studenti iz udruge su nas dočekali na aerodromu i uputili nas u sve što nam je potrebno, i život u Indiji mogao je početi. Iako su brojne stvari potpuno različite od naših, vrlo sam se brzo morao priviknuti na novu situaciju, sezona monsuna bila je u punome jeku tako da bez kišobrana se ne odlazi čak ni do prijatelja koji živi zgradu pored. Promet je vrlo ne reguliran, ne postoje (ili jako rijetko se vide) semafori te se vozi suprotnom stranom (lijevom) nego u Hrvatskoj, prelazak ceste je vrlo zanimljiv i neobičan jer vozači se ne obaziru na pješake tako da pješaci moraju raditi "slalom" između vozila da bi prešli cestu, vrlo teško za opisati jednostavno se treba doživjeti. Indijska hrana me je oduševila ukusima i aromama, za većinu ostalih praktikanata dosta je začinjena ali s obzirom na naš način ishrane nema velike razlike u ljutini i začinjivosti hrane tako da nije bilo potrebno neko posebno privikavanje na ishranu. Osim lokalnih studenata trenutno u Manipalu je i preko 50 praktikanata iz cijeloga svijeta i iz različitih polja studija, integracija i međusobno druženje

s svih praktikanata je uistinu odlično tako da dani nam prolaze nevjerojatnom brzinom. S sobu dijelim sa tri cimera, jedan iz Poljske, drugi iz Nepala a treći iz Palestine. Dečki su odlični i svakodnevna druženja nakon posla su obvezna. Zbog velikog broja studenata Manipal ima jako razvijenu sportsku ponudu, od otvorenih igrališta do zatvorenih dvorana sa simulatorima golfa i sličnih sportova, te naravno veliki i vrlo opremljen fitness centar. Slobodni vikendi i putovanja, s obzirom na izrazito jeftine cijene javnog prijevoza u Indiji skoro svaki vikend se organizira vikend putovanje po Indiju, putovati po Indiji je nevjerojatno iskustvo, na svoje oči vidjeti izrazitu razliku između siromaštva i bogatstva, no s druge strane vidjeti sreću i osmijeh na ljudima i djeci koji osim krova nad glavom i malo hrane nemaju ništa više jednostavno nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Osim vikend putovanja nakon završetka prakse s deveteročlanom grupom odlazim na put oko Indije. Od svega ovo će vjerojatno biti najveća avantura jer očekuje nas skoro 50 sati putovanja vlakom bez prestanka, spavanja u indijskim hostelima te ukupno 4500 kilometara i 20 dana putovanja.

Što biste poručili mladim Vukovarcima?

-Za kraj bi htio da moja priča potakne druge studente i Vukovarce da se odvaži i prihvatiti mogućnosti koji su nam pružene na dlanu dok smo studenti i dovoljni mladi, jer stečeno iskustvo nitko nam ne može oduzeti. Želio bih zahvaliti Gradu Vukovaru što me je, kao i sve ostale redovne studente, stipendirao od početka do kraja fakultetskog obrazovanja i vjerujem da ću nakon povratka sa prakse uspjeti pronaći posao i nastaviti živjeti u svome gradu. No posebno moram zahvaliti gospođi dr.sc. Ljiljani Blažević (Fondu za obnovu i razvoj grada Vukovara), gospođi doc.dr.sc. Jadranci Mustapić-Karlić (Vukovarsko-srijemskoj županiji), doktorici Kati Krešić (ZZJZ Vukovarsko-srijemske županije) i dekanu prof.dr.sc. Dragi Žagaru (Elektrotehnički fakultet) koji su mi odlučili pomoći u financiranju dijela troškova odlaska na praksu koji su s obzirom na udaljenost Hrvatske i Indije bili izrazito visoki.

Jedna sam od onih koja je otišla, ali ću se vratiti u Vukovar

Marijana Balić rođena je Vukovarka. Trenutno radi u Bruxellesu. Kako je teško vaš profesionalni put?

-Rođena sam i odrasla u Vukovaru, zajedno s roditeljima i sa starijom sestrom. Upravo sam u ovom gradu provela svoje najsjajnije, ali i najteže trenutke. Svaki taj trenutak gradio me kao osobu. Kada se više nije moglo, a ni smjelo ostati, otišli smo iz grada. Zahvaljujući tetama i tetku nastavila sam graditi svoj život, prvo u Šestanovcu, a potom u Zagrebu gdje sam završila svoje osnovnoškolsko, srednjoškolsko i fakultetsko obrazovanje. Nakon stečene diplome Ekonomskog fakulteta susrela sam se s problemom s kojim se i danas susreće većina mladih ljudi – bezuspješna potraga za poslom. Jedna od prilika koja se ukazala nakon duljeg vremena traženja, bio je posao u Vukovaru. Moram priznati da je povratak u Vukovar za mene u tom trenutku, predstavljao golemi izazov, no nisam dvojila. Vratila sam se i započela s radom, najprije u Vukovarsko-srijemskoj županiji u Upravnom odjelu za međunarodnu suradnju, a potom u Agenciji za razvoj Vukovarsko-srijemske županije HRAST.

VODIM URED ZASTUPNIKA ANDREJA PLENKOVIĆA

Kako ste se našli u Bruxellesu, gdje trenutno radite?

-Tijekom studiranja intenzivnije sam se posvećivala predmetima usmjerenim k europskim politikama, a od svog prvog radnog mjesta bila sam i izravno uključena u poslove vezane za EU-tematiku. 2012. godine HDZ je u suradnji s Institutom Robert Schuman iz Budimpešte krenuo u program jednogodišnjeg obrazovanja budućih asistenata zastupnika u Europskom parlamentu. Vukovarsko-srijemska županija imala je pravo predložiti jednog kandidata za taj program, pozvali su mene, a ja sam poziv rado prihvatila, te ovim putem zahvaljujem županu Boži Galiću kao i gospodinu Damiru Barni na ukazanom povjerenju. Dva puta po tjedan

dana, nas 14 predstavnika iz Hrvatske, provelo je u Budimpešti na Institutu učeći o Europskoj uniji i njenim institucijama. U ožujku 2013. godine upućeni smo na jednomjesečni staž u urede zastupnika u Europski parlament. Meni je dodijeljen staž u ured rumunjskog zastupnika Csabe Sogora. Taj staž nam je dao uvid u realnu primjenu naučenog teorijskog znanja. Povratkom u Hrvatsku aktivno smo se uključili i u kampanju za prve europske izbore. Nakon izbora otvorila se prilika da uistinu i primijenim znanja i vještine koje sam stekla do tada. Poslala sam životopis, nedugo zatim telefon je zazvonio te mi je u vrlo kratkom vremenu pružena prilika da radim i vodim ured zastupnika Andreja Plenkovića. Nakon puno učenja, odricanja, iskustva i dodatnog usavršavanja danas sam tu u Bruxellesu – u srcu Europske unije i uz mentora kakvog bi voljela da svaka mlada osoba može imati na svom razvojnom putu. Znanje i iskustvo koje sam stekla u protekle dvije godine radeći sa zastupnikom Plenkovićem su iznimno korisni.

U GRADU SE VIDE POMACI

Kako vidite Vukovar danas, odljev mladih u druge krajeve i inozemstvo, na koji način se to po Vama može zaustaviti?

-Na žalost u posljednje vrijeme zbog prirode posla ne boravim u Vukovaru koliko bih željela. Taj nedostatak nastojim donekle kompenzirati stalnim kontaktima s prijateljima i obitelji. Vesele me pozitivne priče ko-

je dopiru do mene i koje su za grad Vukovar vrlo ohrabrujuće. Prilikom mog zadnjeg posjeta Vukovaru prisustvovala sam otvaranju 9. Vukovar film festivala i razgovarala sam s nizom mladih ljudi koji su potvrdili moje impresije. Pozitivni pomaci su vidljivi u svakom smislu. Kada govorimo o mladima, smatram kako mlade od odlaska mogu odgovoriti samo nova radna mjesta, nove prilike. I to je rješenje problema. No, dio odgovornosti je i na samim mladima. Ne treba očekivati da će netko drugi otvoriti to radno mjesto, već treba poticati mlade da sami budu poduzetni, stvaraju posao, stječu nova znanja i stalno uče. Smatram kako je upravo to ključ uspjeha. Istovremeno, mladima treba pružiti olakšice koje će rezultirati dugoročnim rastom, a ne požar gasiti kapljicama vode, odnosno jednokratnim mjerama koje imaju samo fragmentaran i trenutni učinak. Ipak, za pokretanje takvih mjera potrebna je sinergija nacionalne i lokalne razine, kao i svrhovito korištenje pogodnosti članstva u EU, što će se, duboko vjerujem uskoro i dogoditi.

Što biste poručili mladima koji su trenutno u dvojbi što učiniti otići ili ostati?

-Svakome bih savjetovala da bude hrabar osamostaliti se. Makar to značilo otići u neki od krajeva Hrvatske na studij, sezonski rad ili stažiranje. Život daleko od komfora doma je vrijedno iskustvo koje treba steći svatko od nas. Imajući na umu da sam i sama radila kako u Hrvatskoj tako i van njenih granica, gdje i trenutno radim, mogu im poručiti – putujte, učite, upoznajte druge i drugačije, stvarajte kontakte, preispitujte vlastite stavove i budite kritični. No, najvažnija poruka jest – ne zaboravite se vratiti. Svoje znanje, iskustvo i energiju trebamo uložiti u naš Vukovar i našu Hrvatsku. Jedna sam od onih koja je otišla, ali isto tako ću se i vratiti i nadam se donijeti iskustva i neka nova znanja koja u Hrvatskoj nemam priliku steći.